

ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ

Περικλέους Σταύρου 31
34100 Χαλκίδα
Τ: 2221-300524 & 6937016375
F: 2221-300524
@: chalkida@diakrotima.gr
W: www.diakrotima.gr

Προς: Μαθητές Α, Β & Γ Λυκείου / Κάθε ενδιαφερόμενο

Αγαπητοί Φίλοι

Όπως σίγουρα γνωρίζετε, από τον Ιούνιο του 2010 ένα νέο «**ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ**» λειτουργεί και στη Χαλκίδα. Στο Φροντιστήριό μας, κάνοντας χρήση **πρωτοποριακών εκπαιδευτικών μέσων**, το «Σύστημα ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ» γίνεται «Σύστημα Επιτυχίας»!

Κάποια από τα βασικά σημεία υπεροχής των Φροντιστηρίων **ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ** είναι τα εξής:

- **Ευρεία χρήση** διαδραστικού πίνακα
- **Εξειδικευμένοι καθηγητές** επιλεγμένοι με τις πλέον αυστηρές μεθόδους
- **5μελή τμήματα** αντί για τα συνήθη πολυμελή τμήματα των φροντιστηρίων
- **60λεπτο μάθημα** και όχι 45λεπτο
- **Βοηθήματα εκδόσεων ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ** που προσφέρονται στους μαθητές μας

Εκτός όλων αυτών των πλεονεκτημάτων, οι μαθητές μας προετοιμάζονται για τις πανελλήνιες εξετάσεις ήδη από την Α Λυκείου, με τον τρόπο που διεξάγονται τα διαγωνίσματά μας. Η διαδικασία ξεκινά με την αποστολή του «Τετραδίου Ύλης» από τα Κεντρικά μία εβδομάδα πριν το καθορισμένο διαγώνισμα, ώστε να γνωρίζουν όλοι (διεύθυνση, καθηγητές και μαθητές) την εξεταστέα ύλη. Στη συνέχεια, την Παρασκευή το βράδυ πριν το διαγώνισμα αποστέλλονται από την Κεντρική Διοίκηση τα θέματα των διαγωνισμάτων του Σαββάτου, τα οποία φυσικά είναι άγνωστα και κοινά για όλα τα φροντιστήρια ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ.

Φανταστείτε λοιπόν, ότι οι μαθητές μας εξοικειώνονται ήδη από την Α τάξη του Λυκείου με την ιδέα των Πανελληνίων εξετάσεων αφού γράφουν σε όλη την Ελλάδα, κοινά και άγνωστα θέματα, σε κοινή ύλη, κοινή ημέρα και κοινή ώρα!

Στη συνέχεια, ακολουθεί το Τετράδιο Ύλης του Διαγωνίσματος, τα θέματα του Διαγωνίσματος και οι απαντήσεις από τους εξειδικευμένους καθηγητές μας. Για οποιαδήποτε απορία έχετε μπορείτε να επικοινωνήσετε με το Φροντιστήριο στα τηλέφωνα και το e-mail που υπάρχουν πάνω δεξιά.

Τέλος, θα χαρούμε πολύ να σας δούμε από κοντά, προκειμένου να ενημερωθείτε εσείς και οι γονείς σας για τα προγράμματα σπουδών μας και να ωφεληθείτε από τις προσφορές μας ενόψει της νέας σχολικής χρονιάς.

Με φιλικούς χαιρετισμούς,

Απόστολος Κηρύκος
Χημικός Μηχανικός Ε.Μ.Π.
MSc Marketing & Communication A.U.E.B.
Διεύθυνση **ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ** Χαλκίδας

ΔΕΛΤΙΟ ΕΞΕΤΑΣΤΕΑΣ ΥΛΗΣ

ΤΑΞΗ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ	ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ: ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: 05/02/2011
ΜΑΘΗΜΑ : ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΚΑΘΗΓΗΤΗ: ΜΠΟΥΡΔΑΚΟΥ ΙΩΑΝΝΑ	
ΒΙΒΛΙΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΥ	Η ανάλυση του διηγήματος του Παπαδιαμάντη στις σελίδες 63 – 9. Οι μαθητές πρέπει να μπορούν να απαντήσουν σε ερωτήσεις που αφορούν στο συγγραφέα, στο λογοτεχνικό περιβάλλον, στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του συγγραφέα που εντοπίζονται στη μορφή και στο περιεχόμενο του έργου καθώς και να αναγνωρίζουν τις αφηγηματικές τεχνικές και το ρόλο τους. Τέλος, οφείλουν να ανταποκρίνονται σε ερωτήσεις που ζητούν να σχολιαστεί χωρίο του κειμένου και να συγκρίνουν το διδαγμένο κείμενο με άλλο λογοτεχνικό ως προς τη μορφή και το περιεχόμενο.	
ΒΙΒΛΙΟ ΣΧΟΛΕΙΟΥ	ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ: «ΟΝΕΙΡΟ ΣΤΟ ΚΥΜΑ»	

Για την άριστη προετοιμασία ενός διαγωνίσματος απαραίτητη είναι η γνώση όλων των ασκήσεων που περιέχονται στο σχολικό και στο φροντιστηριακό βιβλίο ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ στα κεφάλαια που περιλαμβάνονται στην παραπάνω εξεταστέα ύλη. Κατ' ελάχιστον όμως απαραίτητη κρίνεται η γνώση των παραπάνω προτεινόμενων ασκήσεων.

Σας Ευχόμαστε Καλή Επιτυχία!

Τάξη: Γ ΛΥΚΕΙΟΥ
Κατεύθυνση: ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ
Μάθημα: ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ
Σύνολο σελίδες: 6

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ: ΟΝΕΙΡΟ ΣΤΟ ΚΥΜΑ

ΕΝΟΤΗΤΑ : « (...) Δεν ηξεύρω αν η κόρη λουομένη... ας ήμην βοσκός εις τα όρη !»

«[...] Δεν ήξεύρω αν η κόρη λουομένη εις τήν θάλασσαν ήκουσε τήν φωνήν τῆς γίδας μου. Ἀλλά καί αν τήν εἶχεν ἀκούσει, τί τό παράδοξον; Ποῖος φόβος ἦτον; Τό ν' ἀκούη τις φωνήν ζώου ἐκεῖ πού κολυμβᾷ, ἀφοῦ δέν ἀπέχει εἰμή ὀλίγας ὀργυιάς ἀπό τήν ξηράν, δέν εἶναι τίποτε ἔκτακτον.

Ἀλλ' ὅμως, ἡ στιγμή ἐκείνη, πού εἶχα πατήσει εις τήν κορυφήν τοῦ βράχου, ἤρκεσεν. Ἡ νεαρά κόρη, εἴτε ἤκουσεν εἴτε ὄχι τήν φωνήν τῆς κατσίκας — μᾶλλον φαίνεται ὅτι τήν ἤκουσε, διότι ἔστρεψε τήν κεφαλήν πρὸς τό μέρος τῆς ξηρᾶς... — εἶδε τόν μαῦρον ἴσκιον μου, τόν διακαμόν¹ μου, ἐπάνω εις τόν βράχον, ἀνάμεσα εις τούς θάμνους, καί ἀφῆκε μισοπνιγμένην κραυγήν φόβου...

Τότε μέ κατέλαβε τρόμος, συγκίνησις, λύπη ἀπερίγραπτος. Τά γόνατά μου ἐκάμφθησαν. Ἐξαλλος ἐκ τρόμου, ἠδυνήθην ν' ἀρθρώσω φωνήν, κ' ἔκραξα:

— Μή φοβᾶσαι!... δέν εἶναι τίποτε... δέν σοῦ θέλω κακόν!

Καί ἐσκεπτόμην λίαν τεταραγμένος αν ἔπρεπε νά ριφθῶ εις τήν θάλασσαν, μᾶλλον, διά νά ἔλθω εις βοήθειαν τῆς κόρης, ἢ νά τρέξω καί νά φύγω... Ἦρκει ἡ φωνή μου νά τῆς ἔδιδε μεγαλύτερον θάρρος ἢ ὅσον ἡ παραμονή μου καί τό τρέξιμόν μου εις βοήθειαν.

Συγχρόνως τότε, κατά συγκυρίαν ὄχι παράδοξον, καθότι ὅλοι οἱ αἰγιαλοί καί αἱ θάλασσαι ἐκεῖναι ἐσυχνάζοντο ἀπό τούς ἀλιεῖς, μία βάρκα ἐφάνη νά προβάλλη ἀντικρῦ, πρὸς τό ἀνατολικομεσημβρινόν μέρος, ἀπό τόν πέρα κάβον, τόν σχηματίζοντα τό δεξιόν οἶονεῖ κέρας τοῦ κολπίσκου. Ἐφάνη πλέουσα ἀργά, ἐρχομένη πρὸς τά ἐδῶ, μέ τās

κώπας· πλήν ή εμφάνισίς της, αντί νά δώση θάρρος εις τήν κόρην, επέτεινε τόν τρόμον της.

Αφῆκε δευτέραν κραυγήν μεγαλυτέρας αγωνίας. Ἐν ἀκαρεῖ² τήν εἶδα νά γίνεται ἄφαντη εἰς τό κύμα.

Δέν ἔπρεπε τότε νά διστάσω. Ἡ βάρκα ἐκείνη ἀπειχεν ὑπέρ τὰς εἴκοσιν ὀργυιάς, ἀπό τό μέρος ὅπου ἠγωνία ή κόρη, ἐγώ ἀπείχα μόνον πέντε ἢ ἕξ ὀργυιάς. Πάραυτα, ὅπως ἤμην, ἐρρίφθην εἰς τήν θάλασσαν, πηδήσας μέ τήν κεφαλήν κάτω, ἀπό τό ὕψος τοῦ βράχου.

Τό βύθος τοῦ νεροῦ ἦτον ὑπέρ τά δύο ἀναστήματα. Ἐφθασα σχεδόν εἰς τόν πυθμένα, ὁ ὁποῖος ἦτο ἀμμόστρωτος, ἐλεύθερος βράχων καί πετρῶν, καί δέν ἦτο φόβος νά κτυπήσω. Πάραυτα ἀνέδυν καί ἀνήλθον εἰς τόν ἀφρόν τοῦ κύματος.

Ἀπείχον τώρα ὀλιγότερον ἢ πέντε ὀργυιάς ἀπό τό μέρος τοῦ πόντου, ὅπου ἐσχηματίζοντο δῖναι καί κύκλοι συστρεφόμενοι εἰς τόν ἀφρόν τῆς θαλάσσης, οἱ ὁποῖοι θά ἦσαν ὡς μνημα ὑγρόν καί ἀκαριαῖον διά τήν ἀτυχῇ παιδίσκην· τά μόνα ἴχνη τά ὅποια ἀφήνει ποτέ εἰς τήν θάλασσαν ἀγωνιῶν ἀνθρώπινον πλάσμα!... Μέ τρία στιβαρά πηδήματα καί πλευσίματα, ἐντός ὀλίγων στιγμῶν, ἔφθασα πλησίον της...

Εἶδα τό εὐμορφον σῶμα νά παραδέρνη κάτω, πλησιέστερον εἰς τόν βυθόν τοῦ πόντου ἢ εἰς τόν ἀφρόν τοῦ κύματος, ἐγγύτερον τοῦ θανάτου ἢ τῆς ζωῆς· ἐβυθίσθην, ἤρπασα τήν κόρην εἰς τὰς ἀγκάλας μου, καί ἀνήλθον.

Καθώς τήν εἶχα περιβάλει μέ τόν ἀριστερόν βραχίονα, μοῦ ἐφάνη ὅτι ἠσθάνθην ἀσθενῇ τήν χλιαράν πνοήν της εἰς τήν παρειάν μου. Εἶχα φθάσει ἐγκαίρως, δόξα τῷ Θεῷ!... Ἐντούτοις δέν παρείχε σημεῖα ζωῆς ὀλοφάνερα... Τήν ἐτίναξα μέ σφοδρόν κίνημα, αὐθορμήτως, διά νά δυνηθῇ ν' ἀναπνεύσῃ, τήν ἔκαμα νά στηριχθῇ ἐπὶ τῆς πλάτης μου, καί ἔπλευσα, μέ τήν χεῖρα τήν δεξιάν καί μέ τούς πόδας, ἔπλευσα ἰσχυρῶς πρὸς τήν ξηράν. Αἱ δυνάμεις μου ἐπολλαπλασιάζοντο θαυμασίως.

Ἡσθάνθην ὅτι προσεκολλᾶτο τό πλάσμα ἐπάνω μου· ἤθελε τήν ζωήν της· ὦ! ἅς ἔξη, καί ἅς ἦτον εὐτυχής. Κανείς ἰδιοτελής λογισμός δέν ὑπῆρχε τήν στιγμὴν ἐκείνην εἰς τό πνεῦμά μου. Ἡ καρδιά μου ἦτο πλήρης αὐτοθυσίας καί ἀφιλοκερδείας. Ποτέ δέν θά ἐζήτουν ἀμοιβήν! Ἐπὶ πόσον ἀκόμη θά τό ἐνθυμοῦμαι ἐκεῖνο τό ἀβρόν, τό ἀπαλόν σῶμα

τῆς ἀγνῆς κόρης, τό ὅποιον ἡσθάνθην ποτέ ἐπάνω μου ἐπ’ ὀλίγα λεπτά τῆς ἄλλως ἀνωφελοῦς ζωῆς μου! Ἦτον ὄνειρον, πλάνη, γοητεία. Καί ὅποσον διέφερεν ἀπό ὅλας τὰς ἰδιοτελεῖς περιπτύξεις, ἀπό ὅλας τὰς λυκοφιλίας καί τούς κυνέρωτας³ τοῦ κόσμου ἢ ἐκλεκτή, ἢ αἰθέριος ἐκείνη ἐπαφή! Δέν ἦτο βάρος ἐκεῖνο, τό φορτίον τό εὐάγκαλον⁴, ἀλλ’ ἦτο ἀνακούφισις καί ἀναψυχή. Ποτέ δέν ἡσθάνθην τόν ἑαυτόν μου ἐλαφρότερον ἢ ἐφ’ ὅσον ἐβάσταζον τό βάρος ἐκεῖνο... Ἦμην ὁ ἄνθρωπος, ὅστις κατώρθωσε νά συλλάβῃ μέ τὰς χεῖράς του πρὸς στιγμὴν ἐν ὄνειρον, τό ἴδιον ὄνειρόν του...

***

Ἡ Μοσχούλα ἔζησε, δέν ἀπέθανε. Σπανίως τὴν εἶδα ἔκτοτε, καί δέν ἤξεύρω τί γίνεται τώρα, ὅποτε εἶναι ἀπλὴ θυγάτηρ τῆς Εὐας, ὅπως ὅλοι.

Ἀλλ’ ἐγὼ ἐπλήρωσα τὰ λύτρα διὰ τὴν ζωὴν της. Ἡ ταλαίπωρος μικρὴ μου κατσίκα, τὴν ὁποίαν εἶχα λησμονήσει πρὸς χάριν της, πράγματι «ἐσχοινιάσθη»· περιεπλάκη κακὰ εἰς τό σχοινίον, μέ τό ὅποιον τὴν εἶχα δεμένην, καί ἐπνίγη!... Μετρίως ἐλυπήθην, καί τὴν ἔκαμα θυσίαν πρὸς χάριν της.

Κ’ ἐγὼ ἔμαθα γράμματα, ἐξ εὐνοίας καί ἐλέους τῶν καλογήρων, κ’ ἔγινα δικηγόρος... Ἀφοῦ ἐπέρασα ἀπὸ δύο ἱερατικὰς σχολάς, ἦτον ἐπόμενον!

Τάχα ἡ μοναδικὴ ἐκείνη περίστασις, ἡ ὄνειρῶδης ἐκείνη ἀνάμνησις τῆς λουομένης κόρης, μ’ ἔκαμε νά μὴ γίνω κληρικός; Φεῦ! ἀκριβῶς ἡ ἀνάμνησις ἐκείνη ἔπρεπε νά μέ κάμῃ νά γίνω μοναχός.

Ὅρθῶς ἔλεγεν ὁ γηραιὸς Σισώης ὅτι «ἂν ἤθελαν νά μέ κάμουν καλόγερον, δέν ἔπρεπε νά μέ στείλουν ἔξω ἀπὸ τό μοναστήρι...». Διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς μου ἤρκουν τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα κολλυβογράμματα, τὰ ὅποια αὐτός μέ εἶχε διδάξει, καί μάλιστα ἦσαν καί πολλά!...

Καί τώρα, ὅταν ἐνθυμοῦμαι τό κοντόν ἐκεῖνο σχοινίον, ἀπὸ τό ὅποιον ἐσχοινιάσθη κ’ ἐπνίγη ἡ Μοσχούλα, ἡ κατσίκα μου, καί ἀναλογίζομαι τό ἄλλο σχοινίον τῆς παραβολῆς, μέ τό ὅποιον εἶναι δεμένος ὁ σκύλος εἰς τὴν αὐλήν τοῦ ἀφέντη του, διαπορῶ μέσα μου ἂν τὰ δύο δέν εἶχαν μεγάλην συγγένειαν, καί ἂν δέν ἦσαν ὡς «σχοίνισμα κληρονομίας»⁵ δι’ ἐμέ, ὅπως ἡ Γραφή λέγει.

Ὡ! ἄς ἤμην ἀκόμη βοσκός εἰς τὰ ὄρη!...»

(Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν)
Α. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

Α. Ἐχει υποστηριχθεῖ ἡ ἀποψη ὅτι ὁ Παπαδιαμάντης εἶναι κατεξοχήν « βιωματικός συγγραφέας». Τεκμηριώστε τὴ θέση αὐτὴ με πέντε βιωματικοῦ χαρακτήρα αναφορὲς στο κείμενο που σας δόθηκε.

Μονάδες 20

Β. Στὴν ἐνότητα αὐτὴ ἡ οπτικὴ γωνία τῆς ἀφήγησης ἀλλάζει. Νὰ ἐντοπιστε αὐτὴ ἡ ἀλλαγὴ καὶ νὰ ἐρμηνεύσετε τὴ λειτουργικότητά της.

Μονάδες 20

Γ. «Ορθῶς ἔλεγεν ...ἦσαν καὶ πολλὰ! ...». ΓΙΑ ποῖο λόγο ὁ ἀφηγητὴς ἐπανέρχεται στὴν ἱστορία τοῦ Σισώη στο τέλος τοῦ διηγήματος ;

Μονάδες 20

Δ. Ποῖος εἶναι ὁ ρόλος τῆς αἶγας Μοσχούλας στο διήγημα; Τί συμβολίζει τὸ «σχοινίασμα» της;

Μονάδες 20

Ε. Νὰ ἐντοπίσετε τὶς ὁμοιότητες που υπάρχουν ἀνάμεσα στο παρακάτω ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ μυθιστόρημα «Ἡ Παναγία ἡ Γοργόνα» τοῦ Στρατὴ Μυριβήλη καὶ στο «Ὄνειρο στο κύμα», ἐστιάζοντας στὶς συνθήκες πνιγμοῦ τῶν δύο κοριτσιῶν καὶ στὴ διάσωσή τους.

Μονάδες 20

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Της ερχόταν να ξεφωνίσει από χαρά ,να πάει η φωνή της ως το φεγγάρι ,να πάει ακόμα πιο μακριά ,ως το Χριστό εκεί που κάθεται ο καημένος και περιμένει να ξαναγίνουν καλοί οι ψαράδες της Σκάλας ,να πάρει πάλι την άγια στράτα του ,να πάει να τους έβρει στα ανοιχτά την ώρα που καλάρουν. Να βλογήσει τα δίχτυα τους ,να πέσει πολύ ψάρι.Να φάει ο φτωχόκοσμος ,να περσέψει και για το ρακί τους , να περσέψει και για το σπίτι, να μην γκρινιάζουν οι γυναίκες τους ,και να πάψουν να τις χτυπάνε κλωτσιές μέσα στα λαγόνια .

Και 'κει που τ' ανάδευε ο νους της όλ' αυτά με τόσο κέφι ,πάνω στ ανεγάλλιασμα που τη γιόμιζε σύγκορμη ,ήρθε το ξαφνικό και τ' αναπάντεχο .

Κοιτώντας τα παιχνίδια που 'κανε το φως μέσα στο νερό ,της φάνηκε πως είδε από κάτω της , καμιάν οργιά μόλις βαθιά ,ένα μεγάλο σκοτεινόν ίσκιο ,μακρύ και γρήγορο ,που έφευγε με ορμή κάτω από το κορμό της .

Πάγωσε η καρδιά της ,μεμιάς της ήρθε στο νου η χηνόγατα που χάλασε τα δίχτυα του Λαθιού ,μαζί με το θεριόψαρο που κατάπιε τον Αντώνη το Ψαροξέραςμα .Η τρομάρα χύθηκε μέσα της υγρό και κρύο φίδι .Έκανε μια κίνηση ,να γυρίσει τα πίσω μπρος ,κατά την ακρογιαλιά .Δε μπορούσε ,ένιωθε τα μέλη να μην ακούν ,όπως μέσα σε βραχνά .Οι κινήσεις της έγιναν άταχτες, χτυπούσε σα τρελή τα νερά .

Πάσχισε να βγάλει μια φωνή ,να πατήσει μια τσιριξιά .Ένας κόμπος ανέβηκε στο λαρύγγι και δεν μπόρεσε .Άρχισε να παλεύει με τα νερά, χωρίς να βλέπει απελπισμένη. Γεμάτη φρίκη, σπάραζε με τα χέρια και με τα πόδια .Κείνη τη στιγμή ένιωσε κάτουθέ της κάτι σκληρό και παγωμένο να περνά κατάσαρκα , ν' αγγίζει την κοιλία της ξυστά .

Τότες τινάχτηκε ,έβαλε τα δυνατά της και πάτησε μια τσιριξιά ,τρελή από φρίκη :

-Φτάξτε! Γλυτώστε με!

Της φάνηκε πως βούλιαζε ο νους της ,πως ένιωσε ένα φωσάκι έλιωνε σιγά ,πως έχανε τον κόσμο για πάντα .

Την ίδια στιγμή ο διακαμός ενός ανθρώπου τινάχθηκε από ψηλά μες από τα σκίνα της ράχης και έπεσε με χλαπαταγή στα νερά. Χάθηκε με τη βουτιά ,και σαν ξενέρισε .κολυμπούσε με μεγάλες απλωτές προς τη Σμαραγδή .Την πρόφτασε να χτυπιέται ζαλισμένη και να καταπίνει θάλασσες .Την άρπαξε από τα μαλλιά και πλέβοντας με τα πόδια και με το να χέρι ,την έσυρε στα ρηχά ,κατά την βάρκα .Τότες, λαχανιασμένος από τον αγώνα , στάθηκε όρθιος στη ρηχοπατιά .Έσκυψε και την πήρε στην αγκαλιά την γυμνή κοπέλα να την αποθέσει στη βάρκα .Δε φορούσε άλλο από ένα παντελόνι δεμένο με λουρί .

ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ!

ΜΠΟΥΡΔΑΚΟΥ ΙΩΑΝΝΑ

Υποδείξεις - Λύσεις

- Α. 1. Τα αγιοπρόβατα που έβασκαν, ως μια φυσική κατάσταση.
2. Αναφορά στους αφάρδες του νησιού.
3. Αποδίδονται τα τοπία της Σκιάθου.
4. Η κριτική του διάθεση προς το χαρακτήρα της ενηλικής ζωής.
5. Η αναφορά στον Σιδώνη.

Β. Η αλλαγή της οπτικής γωνίας σχετίζεται άμεσα με το χώρο. Αρχικά περιγράφει με κάθε λεπτομέρεια το χώρο, ενώ στη συνέχεια θέλει μόνο να ξεφύγει από αυτόν. Η αλλαγή δηλώνει την κατάσταση σύγχυσης του υποκειμένου, καθώς ο χώρος τον εμποδίζει να διαφύγει.

Γ. Ο ποιητής αναπολεί την αγρότητα της φυσικής ζωής. Μέσα στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται και η ιστορία του Σιδώνη, καθώς ο δεύτερος λυτρώθηκε από την αμαρτία του επιστρέφοντας στη μοναχική ζωή. Ο αφηγητής ακόμη νιώθει δυστυχής μέσα στη συμβατική ζωή της πόλης.

Δ. Η κατάνυξη υποκαθιστά έως ένα σημείο τη Μοσχούλα-κοπέλα. Η ορμητικότητα είναι, άλλωστε, η αφορμή για την πρώτη επικοινωνία του αφηγητή με την κοπέλα. Το πνίξιμο συμβολίζει τα στενά όρια στα οποία κινείται τόσο το όνειρο του νεαρού, όσο και η σύγχρονη ζωή του στην πόλη.

Ε. Ο Μυριβήλης δοκιμάζει να βιττεί στο ίδιο όνειρο.

Κοινά στοιχεία:

- Ο θαυμασμός του γυμνού κάλλους της γυναίκας.
- Το χριστιανικό στοιχείο

- ο ονειρικός έρωτας
- Το απρόοπτο

Είναι εμφανές και πρέπει να αναλυθεί η αναλογία ανάμεσα στις δύο ιστορίες.